

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **D. D.**, bytom B., zastúpenej JUDr. M., advokátkou so sídlom v R., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu** so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2009, č.k. 20Sd/218/2008-31, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2009, č.k. 20Sd/218/2008-31, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“/ potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 16.6.2008, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“/, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľky určená v rozsahu 40%.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala navrhovateľka odvolanie. Odôvodnila ho v podstate tým, že krajský súd ako aj odporkyňa dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nedostatočne zhodnotili jej zdravotný stav a pri posudzovaní miery poklesu pracovnej schopnosti nevzali do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti. V odvolaní opísala skutočnosti, týkajúce sa jej zdravotného stavu, ktoré mali byť podľa jej názoru brané na zreteľ pri rozhodovaní súdu ako aj odporkyne. Uviedla, že už takmer rok používa barlu, pretože po operácii kolien nevie samostatne chodiť a nie je schopná dlhšie stáť. Poukázala, že hlavným ochorením, ktoré v jej prípade bolo brané do úvahy, bolo ochorenie močových ciest. Podľa výsledkov vyšetrení urológa z roku 2008 a z roku 2009 navrhovateľka trpí únikom moču II. stupňa, preto si nevie predstaviť, že s týmto ochorením by mohla vykonávať prácu kuchárky, ako to tvrdila odporkyňa. Navrhovateľka uviedla, že hoci v napadnutom rozsudku bolo uvedené, že recidíva onkologického ochorenia sa nedokázala, urológ jej oznámil, že má znovu vytvorené metastázy na uzlinách, čo jej prognózu výrazne zhoršuje. Za menej závažné považuje kardiologické ochorenie, v dôsledku ktorého dlhodobo užíva každých 8 hodín tabletky a nie je reálny predpoklad, že by ich niekedy mohla prestať užívať, nakoľko v prípade omeškania s ich užitím pociťuje silné búšenie srdca a cíti sa na odpadnutie. Odporkyňa ani krajský súd pri určovaní miery postihnutia neprihliadali na ostatné vyššie uvedené zdravotné postihnutia – používanie barle po operácii kolena, kardiologické ochorenia, miera postihnutia bola určená len s ohľadom na močové choroby, preto navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj ním potvrdené rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na opätovné rozhodnutie, alternatívne aby odvolací súd sám rozhodol vo veci tak, že žiadosti o priznanie invalidného dôchodku vyhovie. Taktiež navrhla odporkyňu zaviazat' k náhrade trov konania, ktoré vyčíslila vo výške 170,31 €.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľkou za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľky a za jej osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací /§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p./, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods.2 v spojení s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods.1 zák. č. 461/2003 Z. z. podmienený /okrem iného/ invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou /§ 71 ods.1 zákona/, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 /§ 71 ods. 5 zákona/.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú /§ 71 ods. 6, 7 zákona/.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, na základe odborných nálezov zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie u navrhovateľky označili choroby močovej sústavy s tým, že mieru jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa prílohy č. 4 zák.č. 461/2003 Z.z. /kapitola XI., oddiel A, položka 7.b/ určili vo výške 40%.

Zo všeobecného posudkového hľadiska uvedeného v kapitole XI. vyplýva, že miera poklesu schopnosti zárobkovej činnosti sa určí podľa aktivity zápalového procesu, rozsahu zmien, laboratórnych výsledkov, pričom pri posudzovaní zdravotného stavu sa posudzuje vplyv na iné orgány, vplyv na celkový stav organizmu a jeho výkonnosť.

Z posudkov posudkových lekárov nie je zrejmé, prečo z rozpätia /od 30% do 50%/, ktoré mali k dispozícii, určili mieru poklesu vzhľadom na pretrvávajúce zdravotné ťažkosti u navrhovateľky v rozsahu 40%.

Za tohto stavu vo veci odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že v predmetnej veci nebol riadne zistený skutočný stav, pretože posudky vyhotovené pre účely konania nemožno považovať za presvedčivé a preskúmateľné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie /§ 221 ods.1 písm. h/ a ods.2 v spojení s § 246c O.s.p./.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu po doplnení dokazovania výsluchom posudkového lekára preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne týkajúce sa nároku navrhovateľky a po zadovážení dostatočných podkladov vo veci opätovne rozhodnúť. Krajský súd sa tiež vysporiada s námietkami navrhovateľky, ktoré uviedla v odvolaní.

V novom rozhodnutí o veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho /§ 224 ods. 3 O.s.p./.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková